

**Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2020-934
(mr. dr. S.O.H. Bakkerus, voorzitter, prof. mr. M.L. Hendrikse,
mr. S.W.A. Kelterman, leden en mr. C.J.M. Veltmaat, secretaris)**

Klacht ontvangen op : 6 juni 2019
Ingediend door : Consument
Tegen : Achmea Schadeverzekeringen N.V., h.o.d.n. Interpolis, gevestigd te Apeldoorn, verder te noemen Verzekeraar, die de uitvoering van rechtsbijstand heeft overgedragen aan Stichting Achmea Rechtsbijstand, verder te noemen Uitvoerder
Datum uitspraak : 23 september 2020
Aard uitspraak : Bindend advies

Samenvatting

Rechtsbijstandverzekering, klacht over staken rechtsbijstand en dekking. Uitvoerder is niet verplicht om (verdere) rechtsbijstand te verlenen, omdat er geen redelijke kans (meer) is om het door de verzekerde gewenste resultaat te bereiken. Daarnaast biedt de verzekering geen dekking in een geschil over de verzekering, waaronder ook verschillen van mening over de kwaliteit van rechtshulp die in het kader van de verzekering is verleend. De klacht is ongegrond en de vorderingen worden afgewezen.

I. Procesverloop

De Commissie beslist met inachtneming van haar Reglement en op basis van de volgende stukken en de daarbij overgelegde bijlagen:

- het door Consument ingediende klachtformulier;
- de aanvullende stukken van Consument;
- het verweerschrift van Uitvoerder;
- de repliek van Consument;
- de dupliek van Uitvoerder en
- de e-mail van Consument van 20 januari 2020.

De Commissie stelt vast dat partijen hebben gekozen voor bindend advies. Partijen zijn daarom gebonden aan de uitspraak van de Commissie.

Partijen zijn opgeroepen voor een hoorzitting op 16 juli 2020 en zijn aldaar verschenen.

2. Waar gaat het om?

De Commissie gaat uit van de volgende feiten.

- 2.1 Consument heeft vanaf 1 januari 2008 een particuliere rechtsbijstandverzekering bij Verzekeraar. Op de verzekering zijn de voorwaarden “model 20213” van toepassing. Daarin staat, voor zover relevant, het volgende:

“Artikel 4 Wat is uitgesloten

Naast de uitsluitingen in deze bijzondere voorwaarden gelden de uitsluitingen in artikel 4 van de algemene voorwaarden.

1 Algemene uitsluitingen

De verzekering biedt geen dekking in de volgende gevallen:

(...)

- in een geschil over deze verzekering, waaronder ook verschillen van mening over de kwaliteit van de rechtshulp die in het kader van deze verzekering verleend is;

(...)

3 Bijzondere uitsluitingen die gelden voor de module Consument en Wonen

In de volgende gevallen heeft de verzekerde geen recht op rechtsbijstand:

- bij geschillen in verband met echtscheiding, scheiding van tafel en bed of beëindiging van een samenlevingsverband en de gevolgen daarvan, waaronder geschillen over huwelijksvermogensrecht, omgangsregelingen met minderjarige kinderen, alimentatie en levensonderhoud van (ex-)partners en/of kinderen, ouderlijke macht en gezag over kinderen.

(...)

Daarnaast gelden de volgende algemene regels voor de rechtsbijstandverzekering:

(...)

Redelijke kans op succes

De verzekerde heeft geen recht (meer) op rechtsbijstand als er geen redelijke kans (meer) is om het door de verzekerde gewenste resultaat te bereiken. Zie in dit verband ook artikel 10 van deze bijzondere voorwaarden.

(...)

Artikel 6 Wie behandelt de zaak

Wij hebben de uitvoering van de rechtsbijstandverzekering (de rechtshulp) in handen gegeven van de Stichting Achmea Rechtsbijstand. Wij garanderen dat de Stichting Achmea Rechtsbijstand haar verplichtingen ingevolge de verzekeringsvoorwaarden nakomt. De specialisten van de Stichting Achmea Rechtsbijstand behartigen de belangen van verzekerden zowel in als buiten een gerechtelijke procedure. Vanzelfsprekend vindt de behandeling in overleg met de verzekerde plaats en is de behandeling er op gericht het best mogelijke resultaat voor de verzekerde te behalen.

De Stichting Achmea Rechtsbijstand kan voor de behandeling van het geschil gebruik maken van advocaten, fiscalisten, mediators of andere deskundigen. In twee gevallen heeft de verzekerde zelfde keuze:

(...)

- als de Stichting Achmea Rechtsbijstand een advocaat of andere deskundige vraagt de belangen van de verzekerde in een gerechtelijke of administratieve procedure te verdedigen, te vertegenwoordigen of te behartigen.

Als een advocaat of andere deskundige het geschil gaat behandelen, dan mag alleen de Stichting Achmea Rechtsbijstand de opdracht namens de verzekerde geven. [...] De Stichting Achmea Rechtsbijstand verstrekt de opdracht, betaalt de advocaat, mediator, fiscalist of andere deskundige rechtstreeks en is niet gebonden aan afspraken die afwijkend van de opdracht door de verzekerde zijn gemaakt.

(...)

Artikel 10 Verschil van mening over de haalbaarheid van de vordering

De Stichting Achmea Rechtsbijstand zet zich in om een goed resultaat voor de verzekerde te bereiken. Toch kan het voorkomen dat de verzekerde met de Stichting Achmea Rechtsbijstand van mening verschilt over de vraag of het door de verzekerde beoogde resultaat met een redelijke kans van slagen bereikt kan worden. In dat geval kan de verzekerde de Stichting Achmea Rechtsbijstand verzoeken dit verschil van mening voor te leggen aan een Nederlandse advocaat naar keuze van de verzekerde. De Stichting Achmea Rechtsbijstand legt dan dit verschil van mening, met alle relevante stukken, voor aan de gekozen advocaat en vraagt hem zijn mening te geven. De verzekerde mag ook zelf de zaak toelichten. De Stichting Achmea Rechtsbijstand betaalt de kosten van het advies van de advocaat. Als de advocaat de mening van de verzekerde deelt en wel een redelijke kans op succes ziet, dan mag hij op kosten van de Stichting Achmea Rechtsbijstand de behandeling overnemen. Als de verzekerde het niet eens is met het oordeel van de advocaat, dan kan de verzekerde zelf de zaak afhandelen of laten afhandelen. Bereikt de verzekerde het beoogde resultaat, dan vergoedt de Stichting Achmea Rechtsbijstand alsnog de redelijk gemaakte kosten van rechtsbijstand.

Deze regeling is van toepassing in alle gevallen dat de Stichting Achmea Rechtsbijstand de verzekerde bijstaat. Als een externe deskundige de zaak van de verzekerde behandelt en de verzekerde is het niet met de externe deskundige eens over het voor hem te bereiken resultaat, dan kan de verzekerde de zaak met behulp van een andere externe deskundige voortzetten. De daarbij behorende kosten zijn dan echter voor zijn rekening, tenzij de verzekerde het resultaat behaalt dat hij voor ogen had. In dat geval betaalt de Stichting Achmea Rechtsbijstand de verzekerde kosten alsnog aan de verzekerde.”

- 2.2 Consument heeft in juni 2008 een verzoek om rechtsbijstand gedaan bij Uitvoerder in verband met zijn echtscheiding. Omdat geschillen over echtscheiding niet onder de dekking van de rechtsbijstandverzekering vielen, heeft Consument zijn belangen laten behartigen door een echtscheidingsadvocaat.
- 2.3 Nadat tussen Consument en de echtscheidingsadvocaat een geschil was ontstaan over de declaraties, heeft Consument in 2010 Uitvoerder weer om rechtsbijstand verzocht. Omdat de echtscheidingsadvocaat Consument had gedagvaard, heeft Uitvoerder de zaak uitbesteed aan een advocatenkantoor. In het vonnis van 2 december 2011 heeft de kantonrechter de vordering van de echtscheidingsadvocaat afgewezen.

- 2.4 Consument heeft per e-mail van 13 december 2011 Uitvoerder laten weten dat hij een klacht wil indienen tegen de echtscheidingsadvocaat bij de deken van de Orde van advocaten over de wijze waarop de echtscheidingszaak is behandeld. Het dossier heeft Uitvoerder uitbesteed aan een advocatenkantoor. De advocaat, mr. [X], heeft in de brief van 12 juni 2012 geconcludeerd dat de echtscheidingsadvocaat geen verwijt valt te maken. Op basis van de feiten en de bewijsmiddelen die tijdens de zittingen en het getuigenverhoor zijn afgelegd, had geen geheel andere uitkomst verkregen kunnen worden.
- 2.5 Ondertussen had Consument op 1 april 2012 een verzoek om rechtsbijstand gedaan bij Uitvoerder in het kader van zijn ontslag. Uitvoerder heeft de zaak in behandeling genomen. Uitvoerder heeft vervolgens het standpunt ingenomen dat geen redelijke kans van slagen aanwezig was. Consument kon zich daarin niet vinden en heeft een beroep gedaan op de geschillenregeling. De daarvoor ingeschakelde advocaat van zijn keuze, mr. [Y], heeft op 15 februari 2013 geconcludeerd dat er een redelijke kans van slagen bestond voor het aantekenen van beroep tegen het besluit op bezwaar ter zake de boventalligverklaring en het ontslag van Consument. Uitvoerder heeft goedkeuring eraan gegeven dat mr. [Y] de zaak verder zou gaan behandelen. En dat is gebeurd. De uitspraak van de Centrale Raad van Beroep van 10 maart 2016 was in het nadeel voor Consument. Uitvoerder heeft daarna dit ontslagdossier gesloten.
- 2.6 In het conflict met de echtscheidingsadvocaat (hiervoor onder 2.4) is Consument op 8 oktober 2014 bij Uitvoerder op de zaak teruggekomen, waarna de geschillenregeling is toegepast. De daarvoor ingeschakelde advocaat van zijn keuze, wederom mr. [Y], heeft op 25 januari 2015 geconcludeerd dat het zinvol was een klacht tegen de echtscheidingsadvocaat in te dienen en verweer te voeren tegen de vordering over het honorarium. Uitvoerder heeft goedkeuring eraan gegeven dat mr. [Y] ook deze zaak verder zou gaan behandelen. Mr. [Y] heeft namens Consument de echtscheidingsadvocaat bij brief van 2 november 2015 aansprakelijk gesteld en schadevergoeding gevorderd. De echtscheidingsadvocaat heeft bij brief van 25 november 2015 echter het standpunt ingenomen dat de vordering is verjaard.
- 2.7 Consument heeft op 12 juni 2016 Uitvoerder meegedeeld dat mr. [Y] zijn belangen niet verder meer kon behartigen. Zij had de advocatuur verlaten. Uitvoerder heeft vervolgens het dossier uitbesteed aan de advocaat mr. [Z] voor het geven van advies.
- 2.8 In de adviesbrief van 4 augustus 2016 heeft mr. [Z] geschreven dat hij dacht dat de claim op de echtscheidingsadvocaat niet verjaard was, maar dat Consument geen procedure moet beginnen, omdat die zaak weinig kansrijk is. Mr. [Z] zag daarnaast niet in waarom mr. [Y] tuchtrechtelijk verwijtbaar zou hebben gehandeld in de ontslagzaak. Hij zag ook geen aanleiding om mr. [Y] aansprakelijk te stellen in civiele zin.

Met haar rechtsbijstand had zij Consument geen schade toegebracht. Tot slot vond mr. [Z] een gang naar de Europese rechter in de ontslagzaak niet kansrijk. Mr. [Z] is tot de conclusie gekomen dat hij geen aanleiding maar ook geen mogelijkheden zag om de advocaten in de echtscheidingsprocedure of in de ontslagprocedure aan te klagen.

- 2.9 Consument en Uitvoerder hebben met elkaar overlegd. In de telefoonnotitie van Uitvoerder van 29 september 2016 staat het volgende:

“Verz. gesproken. Ik geef aan dat er obv van standpunt [mr. [Z]] geen kans op succes is voor procedure EHRM en dat dekking stopt als er geen kans van slagen is. (...) Hij wordt kalm als ik aangeef nog wel optie voor hem te hebben. Formeel recht op SO maar we willen an sich niet nog een advocaat die weer het complete dossier gaat doorlichten. Zijn wens op dit moment is bijstand bij het invullen van het verzoekschriftformulier. Ik ben bereid daarvoor bedrag ad € 1.000,- beschikbaar te stellen en dat hij dan zelf maar advocaat moet zoeken die formulier met hem invult. Als EH zaak behandelt kijken we dan wel verder. Als ze dat niet doen houdt het op. Ik ga dit aan hem bevestigen. (...)”

- 2.10 Omdat Consument niet zelf een advocaat heeft kunnen vinden, heeft Uitvoerder op 1 februari 2017 aan de heer mr. [A] opdracht gegeven om Consument te helpen bij het invullen van het verzoekschriftformulier voor de procedure bij het Europese Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM). Uiteindelijk heeft het EHRM het verzoek van Consument niet-ontvankelijk verklaard.

- 2.11 Uitvoerder heeft op 15 maart 2017 een e-mail naar mr. [A] gestuurd, waarin staat:

“(...) Eerder heeft u in deze zaak bijstand verleend bij het invullen van het verzoekschrift voor het Europese Hof. Verzekerde is nog steeds van mening dat de kwestie van zijn voormalig [echtscheidingsadvocaat] een wezenlijk onderdeel van de gehele situatie uitmaakt. Dit zal bij het Europees Hof echter niet aan de orde komen. Destijds is de eventuele wanprestatie van [de echtscheidingsadvocaat] door mr. [V] reeds in gang gezet. Zij kon echter niet meer verdergaan met deze zaak (dat is u bekend). U heeft aangegeven nader te moeten uitzoeken of de kwestie tegen [de echtscheidingsadvocaat] mogelijk verjaard is. Mocht dat zo zijn houdt het vanzelfsprekend op. Mocht dit niet verjaard zijn is de vraag van SAR aan u om te adviseren over de kans van slagen in een eventuele procedure tegen [de echtscheidingsadvocaat]. U gaat het dossier nader bestuderen en een afspraak met [Consument] maken. Daarnaast zult u een bindend advies opstellen [...]”

- 2.12 Op 29 maart 2017 heeft een bespreking plaatsgevonden tussen Consument en mr. [A] en daarbij is het dossier aan mr. [A] overhandigd. In de adviesbrief van 18 april 2017 heeft mr. [A] geschreven dat een procedure wegens onzorgvuldig handelen van de echtscheidingsadvocaat volgens hem definitief verjaard is. Een dergelijke procedure heeft naar zijn mening daardoor geen kans van slagen meer.

Daarom is mr. [A] in zijn advies niet uitvoerig ingegaan op de inhoudelijke aspecten van de zaak. Mr. [A] vindt het overigens geenszins een uitgemaakte zaak dat de echtscheidingsadvocaat civielrechtelijk aansprakelijk is. Tenslotte geldt volgens mr. [A] dat niet is aangegeven waaruit de schade van Consument zou bestaan.

- 2.13 Naar aanleiding van het advies van mr. [A] heeft Consument Uitvoerder verzocht om rechtsbijstand in het geschil met mr. [Y], omdat zij de vordering van Consument op de echtscheidingsadvocaat niet heeft gestuit. Ondanks dat dit geschil volgens Uitvoerder niet onder de dekking van de rechtsbijstandverzekering viel, heeft Uitvoerder in de e-mail van 12 juni 2017 goedkeuring eraan gegeven dat mr. [A] een tuchtrechtprocedure start tegen mr. [Y].
- 2.14 Mr. [A] heeft namens Consument bij brief van 3 oktober 2017 een klacht ingediend over mr. [Y]. De Raad van Discipline heeft bij beslissing van 11 maart 2019 de klacht van Consument gegrond geacht en aan mr. [Y] de maatregel van berisping opgelegd.
- 2.15 Consument heeft vervolgens mr. [Y] civielrechtelijk aansprakelijk willen stellen. Naar aanleiding van een telefonisch overleg heeft Uitvoerder op 13 mei 2019 een e-mail aan Consument gestuurd met de volgende inhoud:
- “[...] Vandaag heb ik u nogmaals uitgelegd dat er formeel geen dekking is voor de kwestie tegen [mr. [Y]]. Uit coulance hebben wij destijds mr. [A] de klacht bij de Raad van Discipline laten voeren. Zoals aangegeven en met u besproken hebben wij aan [mr. [B]] nu de vraag voorgelegd of er een redelijke kans van slagen bestaat om in een civielrechtelijke procedure tegen [mr. [Y]] schadevergoeding te vorderen nu uit de meest recente uitspraak van de Raad blijkt dat zij haar werk niet goed heeft gedaan.
Hierbij bevestig ik u ook dat dit de allerlaatste keer is dat SAR een advocaat voor u gaat inschakelen. Er is voor deze zaak na de inschakeling van [mr. [B]] geen recht meer op een second opinion of uitbesteding aan een andere advocaat. [...]”*
- 2.16 Volgens de inschatting van de heer mr. [B] van 21 mei 2019 is mr. [Y] tekortgeschoten in de nakoming van haar verplichtingen jegens Consument. Om vast te kunnen stellen welke schade Consument heeft geleden door de beroepsfout van mr. [Y], is de zaak van de echtscheidingsadvocaat van belang. Omdat mr. [B] niet gespecialiseerd is in het personen- en familierecht, heeft hij zich daarover niet kunnen uitlaten.
- 2.17 Op 14 en 27 mei 2019 heeft Consument zich tot het Klachtenbureau van Uitvoerder gewend. Volgens Consument zijn er nog zaken die afgehandeld moeten worden, nadat mr. [Y] haar werkzaamheden heeft beëindigd, en verleent Uitvoerder ten onrechte geen verdere rechtsbijstand meer. Het Klachtenbureau van Uitvoerder heeft per e-mail van 4 juni 2019 daarop gereageerd.

Volgens het Klachtenbureau heeft Uitvoerder een aantal malen ingestemd met het verlenen van juridische bijstand zonder dat Consument hier dekking voor had op grond van de verzekeringspolis. Zo is toch instemming verleend voor het voeren van een tuchtzaak, terwijl de verzekeringsvoorwaarden aangeven dat geschillen over de kwaliteit van de rechtshulp niet gedekt zijn. Omdat de verzekeringspolis correct is uitgevoerd, is er volgens het Klachtenbureau geen aanleiding om Consument nog verder coulance te verlenen. Het Klachtenbureau is dan ook niet aan de eis van Consument tegemoetgekomen om verdere rechtsbijstand te verlenen.

- 2.18 Consument heeft zich hierover beklagd bij Kifid. Consument vordert dat Uitvoerder verdere rechtsbijstand verleent in zowel het geschil met de echtscheidingsadvocaat en mr. [Y] als in de ontslagzaak en alle overige openstaande zaken die mr. [Y] niet verder heeft opgepakt zoals opgenomen in de e-mail van 1 april 2016 van mr. [Y]:

“Zoals vanmorgen met jou afgesproken, zal ik de volgende zaken binnen de volgende termijnen voor jou oppakken:

- 1. Brief schrijven met verzoek om alimentatie van jouw ex-vrouw: volgende week.*
- 2. Procedure opstarten betreffende [naam werkgever] bij het Europese Hof voor de Rechten van de Mens: binnen 2 maanden na heden.*
- 3. Dagvaarding maken in de zaak tegen [de echtscheidingsadvocaat]: binnen 3 weken na heden. In de verwachting de met jou gemaakte afspraken zo goed te hebben weergegeven”*

3. Beoordeling

Geschil met de echtscheidingsadvocaat

- 3.1 De Commissie moet de vraag beantwoorden of Uitvoerder de rechtsbijstand mocht staken in het geschil met de echtscheidingsadvocaat.
- 3.2 Uitvoerder heeft de behandeling van het geschil met de echtscheidingsadvocaat gestaakt, omdat naar zijn mening er geen redelijke kans (meer) was om het door de verzekerde gewenste resultaat te bereiken. Dit mocht Uitvoerder doen op grond van de verzekeringsvoorwaarden waarin staat dat de verzekerde geen recht (meer) heeft op rechtsbijstand als er geen redelijke kans (meer) is om het door de verzekerde gewenste resultaat te bereiken. Dit standpunt heeft Uitvoerder ingenomen, nadat verschillende advocaten zich negatief hebben uitgelaten over de kans van slagen.
- 3.3 Nadat mr. [Y] niet langer meer de belangen van Consument behartigde, heeft Uitvoerder mr. [Z] gevraagd zich uit te laten over de kans van slagen in het geschil met de echtscheidingsadvocaat. Mr. [Z] zag echter geen aanleiding, maar ook geen mogelijkheden om de echtscheidingsadvocaat aan te klagen.

Omdat Consument het oneens bleef met de kans van slagen in zijn zaak, heeft Uitvoerder mr. [A] verzocht te adviseren over de kans van slagen in een eventuele procedure tegen de echtscheidingsadvocaat. Mr. [A] heeft het standpunt ingenomen dat de zaak tegen de echtscheidingsadvocaat is verjaard. Daardoor heeft een procedure tegen de echtscheidingsadvocaat geen kans van slagen meer. Bovendien vond mr. [A] het geenszins een uitgemaakte zaak dat de echtscheidingsadvocaat civielrechtelijk aansprakelijk is. Dit oordeel lag in lijn met het al aanwezige oordeel van mr. [Z], maar ook met de first opinion van mr. [X].

- 3.4 De Commissie komt dan ook tot de conclusie dat Uitvoerder de rechtsbijstand heeft mogen staken op grond van het ontbreken van een redelijke kans om te bereiken wat Consument wil.

Geschil met mr. [Y]

- 3.5 De Commissie moet vervolgens de vraag beantwoorden of het geschil tussen Consument en mr. [Y] onder de dekking van de rechtsbijstandverzekering valt.
- 3.6 In de verzekeringsvoorwaarden staat dat de verzekering geen dekking biedt in een geschil over deze verzekering, waaronder ook verschillen van mening over de kwaliteit van de rechtshulp die in het kader van deze verzekering verleend is.
- 3.7 Vast staat dat mr. [Y] de belangen van Consument heeft behartigd in het geschil met de echtscheidingsadvocaat en dat die rechtsbijstand onder de dekking van de rechtsbijstandverzekering is verleend. Mr. [Y] was immers op verzoek van Consument door Uitvoerder ingeschakeld voor het geven van een second opinion nadat mr. [X] een negatief haalbaarheidsoordeel had gegeven in het geschil met de echtscheidingsadvocaat. Vervolgens heeft Uitvoerder toestemming ervoor gegeven dat mr. [Y] die zaak verder ging behandelen. Omdat de behandeling van de zaak door mr. [Y] in het kader van de rechtsbijstand is verleend, valt het geschil met mr. [Y] niet onder de dekking van de rechtsbijstandverzekering. Dat het geschil niet onder de dekking van de rechtsbijstandverzekering viel, heeft Uitvoerder al op 12 juni 2017 aan Consument kenbaar gemaakt.

Is Uitvoerder aansprakelijk voor het handelen van mr. [Y]?

- 3.8 Voor zover Consument Uitvoerder aansprakelijk houdt voor het handelen van mr. [Y], overweegt de Commissie als volgt. Uitgangspunt is dat Uitvoerder niet verantwoordelijk is voor de kwaliteit van de werkzaamheden van de door Uitvoerder ingeschakelde advocaten. Zie Commissie van Beroep Kifid 2018-063, te raadplegen op www.kifid.nl. De behandeling van de zaak was aan mr. [V] overgedragen en zij was zelf verantwoordelijk voor de door haar gekozen strategie, alsmede de kwaliteit van haar werk. Daarvoor is zij ook onderworpen aan het tuchtrecht voor advocaten.

Het zou misschien anders kunnen zijn als Uitvoerder vooraf had geweten of concrete aanwijzingen had dat de kwaliteit van het werk van de advocaat in het algemeen onder de maat was, maar daarvan is niet gebleken.

Ontslagzaak

- 3.9 De Commissie beantwoordt vervolgens de vraag of Uitvoerder verdere rechtsbijstand moet verlenen in de ontslagzaak. De Commissie is van oordeel dat deze vraag ontkennend moet worden beantwoord en zij licht dat toe.
- 3.10 Uit de informatie in het dossier blijkt dat mr. [Y] Consument heeft beloofd om een procedure op te starten bij het EHRM. Nadat mr. [Y] haar werkzaamheden heeft beëindigd, heeft mr. [Z] op verzoek van Uitvoerder zich uitgelaten over de vraag of een dergelijke procedure kansrijk was of niet. Deze vraag is door hem ontkennend beantwoord: een gang naar de Europese rechter in de ontslagzaak vond hij niet kansrijk. In beginsel eindigt dan het recht op rechtsbijstand vanwege het ontbreken van een redelijke kans.
- 3.11 Uitvoerder heeft hem in september 2016 twee opties aangeboden, namelijk dat ofwel de geschillenregeling wordt toegepast (artikel 10 verzekeringsvoorwaarden) of dat Uitvoerder € 1.000,- beschikbaar stelt voor de werkzaamheden van een advocaat bij het invullen van het verzoekschrift. Consument heeft voor die laatste optie gekozen. In dat licht kan niet van Uitvoerder worden verwacht verdere rechtsbijstand te verlenen.

Alimentatie

- 3.12 Tot slot heeft mr. [Y] Consument beloofd zijn ex-partner een brief te schrijven met het verzoek om alimentatie. Voor zover Consument op dit punt verdere rechtsbijstand wil van Uitvoerder, valt dit geschil naar het oordeel van de Commissie niet onder de dekking van de rechtsbijstandverzekering omdat Consument geen recht op rechtsbijstand heeft bij geschillen in verband met echtscheiding en de gevolgen daarvan, waaronder alimentatie van ex-partners. Dit wordt niet anders doordat mr. [Y] Consument bepaalde verwachtingen bij Consument heeft gewekt.

Conclusie

- 3.13 Dit alles leidt tot de conclusie dat Uitvoerder de rechtsbijstand mocht staken en dat Uitvoerder de verzoeken van Consument om (verdere) rechtsbijstand mocht afwijzen. De Commissie verklaart de klacht van Consument daarom ongegrond en zij zal de vorderingen afwijzen.

4. Beslissing

De Commissie wijst de vorderingen af.

In artikel 2 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening is bepaald in welke gevallen beroep openstaat van bindende beslissingen van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Daarbij geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Op de website van Kifid vindt u praktische informatie over het instellen van beroep. Zie hiervoor www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

U kunt, binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak, bij de Voorzitter van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening schriftelijk een verzoek indienen tot herstel van kennelijke vergissingen in de uitspraak. U moet daarbij met name denken aan correctie van reken- of schrijffouten en verbetering van namen en data. De volledige procedure met de termijnen die daarbij in acht moeten worden genomen staat beschreven in artikel 40 van het Reglement.